

SPEJDERNES *Magasin*

NOVEMBER 1938. NR. 9. 22. AARGANG.

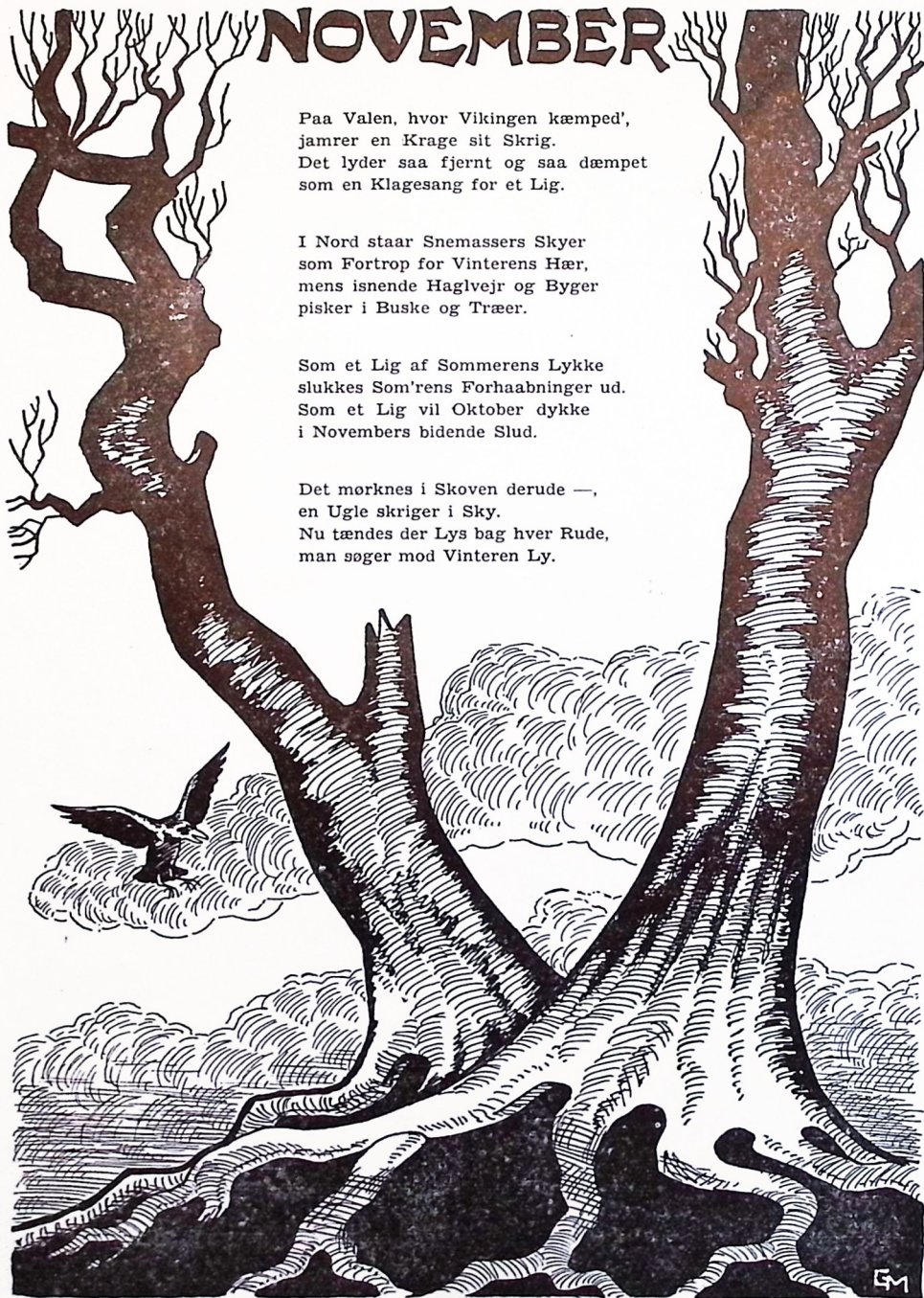
NOVEMBER

Paa Valen, hvor Vikingen kæmped',
jamrer en Krage sit Skrig.
Det lyder saa fjernt og saa dæmpet
som en Klagesang for et Lig.

I Nord staar Snemassers Skyer
som Fortrop for Vinterens Hær,
mens isnende Haglvejr og Byger
pisker i Buske og Træer.

Som et Lig af Sommerens Lykke
slukkes Som'rens Forhaabninger ud.
Som et Lig vil Oktober dykke
i Novembers bidende Slud.

Det mørknes i Skoven derude —,
en Ugle skriger i Sky.
Nu tændes der Lys bag hver Rude,
man søger mod Vinteren Ly.

VED TRÆK- BAALET

ET BUDSKAB TIL GARCIA

Der er et lille Hæfte, som er trykt i over 40 Millioner Eksemplarer og paa næsten alle Sprog. Det, der stod i det, var skrevet af en Journalist Elbert Hubbard i et amerikansk Blad »Publictime«. Dagen efter begyndte der at komme Ordre paa Bladet i hundredvis, og næste Dag igen et Telegram fra Direktøren for New York Central Jernbanerne paa 100,000 Stk. af Artiklen »Et Budskab til Garcia«, men han udsendte den i 1.500,000 Eksemplarer. Prins Hilohoff af Rusland, som var Chef for de russiske Jernbaner, saa Hæftet, fik det oversat til Russisk og udsendte det til alle Jernbanefolk i Rusland. Det blev oversat senere til Fransk, Tysk, Spansk, Tyrkisk og Kinesisk. Hver russisk Soldat i Krig mellem Rusland og Japan fik Hæftet med, og da Japanerne fandt Hæftet i alle russiske Fangers Lommer, gik de ud fra, at det maatte være noget særligt, og lod det oversætte til Japansk. Mikadoen gav Ordre til, at alle japanske Embedsmænd, Militær og civile skulde have et Eksemplar.

Hvad stod der da i Hæftet, siden disse ledende Mænd absolut vilde have, at alle deres Folk skulde læse det?

Jeg skal fortælle jer det vigtigste af det: Da der i sin Tid udbrod Krig mellem U. S. A. og Spanien, var det af stor Betydning for U. S. A. at faa Forbindelse med Lederen af Oprørerne paa Kuba, Garcia. Han var et eller andet Steds oppe i Bjergene, men ingen vidste hvor. Ingen Post og intet Telegram kunde naa ham. Hvorledes skulde Præsidenten faa Besked til ham?

»Der er en Fyr ved Navn Rowan. Han kan finde ham, hvis han i det hele taget kan findes,« var der en, der sagde til Præsidenten. Der blev sendt Bud efter Rowan, og han fik Budskabet overleveret, lagde det i en vandtæt Pung, tog den ind paa Brystet, sejlede til Cuba, gik alene ind i Skovene, kom ud af dem paa den anden Side tre Uger efter, og havde da afleveret Budskabet til Garcia. Det er nu ikke saa meget det, skönt det er en Bedrift for sig. Men da Rowan tog Brevet, spurgte han ikke: »Hvor er han?« Han blot tog det og gik. Journalisten skriver i Hæftet: Der burde staa en Bronzestatue af den-

ne Mand i hver eneste Skole i Landet. Det er ikke Boglærdom, unge Mænd trænger til, ikke Belæring om Dit og Dat, men en helt anderledes Træning. Man skal kunne stole paa dem, de skal kunne handle hurtigt og sikkert, kunne samle sig om at gennemføre en Ting — bringe Budskabet til Garcia.« Folk, der skal lede noget, er sommetider ved at fortvivle over den daarlige Hjælp, de kan faa. Halvgjort Arbejde, uøjagtigt Arbejde, ingen Lyst til at samle sig om det, der skal gøres.

De skulde anstille følgende Prøve, foreslaar Forfatteren:

»De sidder nu i Deres Kontor — der er seks Kontorister i Deres Nærhed. Kald paa en hvilken som helst af dem og sig til ham: »Slaa op i Leksikonet og lav mig en kort Beretning om Corregios Liv.«

Vil han svare »Javel« og gøre det? Bestemt ikke. Han vil se forbavset paa Dem og stille et eller flere af disse Spørgsmaal:

Hvem er det?

Hvilket Leksikon?

Er det noget, jeg skal gøre?

Kan Charles ikke gøre det?

Lever han endnu?

Haster det?

Skal jeg ikke hellere hente Leksikonet, saa De selv kan slaa efter?

Hvorfor vil De vide det?

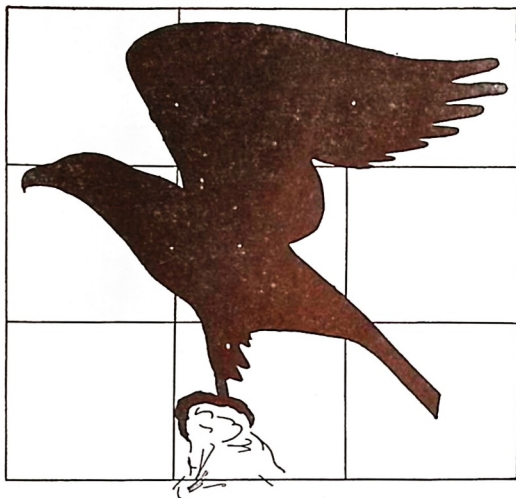
Og jeg tør holde paa, at naar De har besvaret disse Spørgsmaal og forklaret ham, hvor Oplysningerne kan findes, og hvorfor De vil have dem, vil han gaa ud og faa en anden en til at hjælpe sig med at gøre det — og komme tilbage og fortælle, at der findes ingen af det Navn.

Hvis De er klog, vil De ikke spille Tiden med at forklare, at Corregio skal søges under »C« og ikke under »K«, men svare »allright« og gøre det selv.

— — —

Der er maaske nogle af jer, der forstaar, hvorfor der var mange dygtige Folk, som syntes, at den Artikel var god, selv om jeg her kun har gengivet et Stykke af den.

Ort. Hølling

ØRNEN

som

Patruljedyr

væbnet med vældige, spidse Klør. Næbbet er stort og stærkt og ender i en nedadbojet Spids, dets Rande er skarpe. — Størrelsen kan ligge omkring en Meter, Hunnen er en Smule større end Hannen.

Her i Norden som andre Steder har Menne-skenes Efterstræben og tankeløse Udryddelse jaget den helt væk fra Danmark, mens den endnu findes højt oppe i Norge og Sverige samt i Finske Lappmarken. Ligeledes er den, skønt den tidligere ikke var det, af samme Grund blevet en Fjeldfugl. I den store Verden findes den i Nordamerika, Asien, Nordafrika og Europas Bjerglande.

Den bygger sin Rede paa Klippefremspring eller højt oppe i Naaetræer. Der bygges til Reden hvert Aar, saa denne kan blive umaadelig stor, op til to Meter i Diameter. Hunnen lægger et eller to Æg i April Maaned. Udrugningen tager omkring 30 Dage, og allerede ca. to Maaned efter Udklækningen kan Ungen (Ungerne) klare sig selv. De opsøger saa egne Jagtmarker. Ørnen lever af større Fugle som Tjurer, Ænder og Gæs, og mindre Pattedyr som Harer; sjældnere tager den større Dyr som Renkalve. At man har tillagt den den Egenskab at spise Børn, beror sikkert paa Misforstaaelser, sommetider fra Menneskenes Side og sommetider fra Ørnens, idet den sikkert har troet, at det drejede sig om et almindeligt Bytte, hvor det i Virkeligheden har været en vrælende Menneskeunge, thi den er ret sky.

Naar Ørnen jager, foregaar det paa samme Maade, som man herhjemme kan se Musvaagen gøre det. Den sejler paa udbredte Vinger rundt i store Kredse højt oppe i Luften til den ser et Bytte. Saa klapper den Vingerne sammen, og som en Kugle falder den i frygtelig Fart mod Jorden. Lige over Byttet spreder den Vingerne ud, og under mægtigt Sus slaar den Kloerne i Nakken paa Offeret. Saa flyver den bort med det til en god Gren eller en Klippeflade og klipper Kødets Stykker med sit Næb, der er saa godt som nogen Tranchérsaks.

Sorte Ørn.

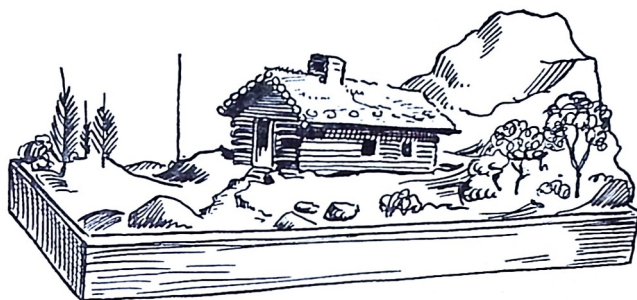
Forleden Dag sagde Erik (det er vores Tropsfører) pludselig, mens vi var til Tropsmøde, at hver Mand skulde tegne sit Patruljedyr. Der blev stor Opstandelse; men der blev sikkert større Forbavselse fra Tropsførerens Side, da han skulde gennemse Kunstværkerne. Imidlertid havde mange været saa forudseende og fornuftige at sætte Dyrets Navn nedenunder, saa vidste man i det mindste, hvad Tegningen skulde forestille. Hvis I andre nu skulde komme ud for den samme ubehagelige Oplevelse, saa er her nogle smaa Hjælpékilder for dem, der har Ørnen som Patruljedyr.

Ørnens Stolthed kommer bedst til Udtryk, naar man tegner dens Hoved alene, med dette barske Blik, der særligt fremhæves ved de ligesom rynkede forskudte Øjenbryn. Det er imidlertid ikke altid, at man kan klare sig med Hovedet alene, saa derfor er det valgt at tage hele Kroppen med paa Tegningen her ovenover. Prøv at give den ubændige Vildskab, en saadan Ørnefigur indeholder, rigtigt Udtryk ved at tegne den ligesom holdt tilbage af usynlige Snore i sit Spring. Saadan at man ligefrem venter, at nu — nu gaar det løs. Og gør det bedre end paa denne Tegning.

Men det kan ogsaa være rart at vide lidt om dette Patruljedyr's Levevis. Lad os derfor lige repetere vores Naturhistorie.

Kongeørnen er en Rovfugl, hvilket ses af, at den har den gule Hinde ved Grunden af Næbbet, og af dens Rovfuglefødder. Dens Fjerdragt er brun, Ben og Fødder er gule, den har Bukser, d. v. s. at Fjerbeklædningen stikker et Stykke ned ad Underbenet. Fødderne er kraftige, be-

GIBS

Tegninger af Asger Ribov

Gibs er et meget taknemmeligt Materiale at arbejde med. Det er billigt, det kan støbes, og det kan efter Støbningen bearbejdes med Kniv eller Sav og det kan endelig males; saa Mulighederne er saa godt som ubegrænsede.

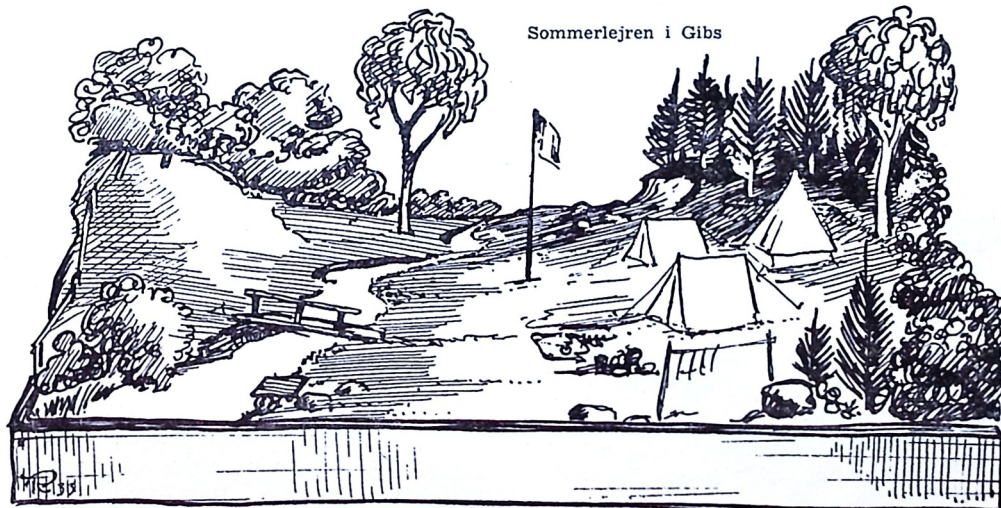
Gibs er jo vandholdigt Kalciumsulfat, der findes i Naturen som Mineral. Det Gibs, der faas i Handelen, er imidlertid brændt Gibs, som er finmalet til Pulver. Ved Brændingen har Gibset afgivet noget af sit Vandindhold, og naar man derfor udrører Gibs i Vand og benytter det til at støbe med, optager Gibset igen Vand, hvorefter det bliver haardt og stift — dog som sagt ikke haardere end man nemt kan skære og save i det.

Ved Størkningen udvikles Varme og Gibsmassens Rumfang forøges, hvilket gør, at man kan støbe med det.

Har et Søm lavet et mindre pynteligt Hul i Væggen — og det er jo utroligt, hvad et Søm kan præstere i den Retning — kan man reparere med Gibs udrørt i Vand.

Som Regel bliver det reparerede Sted synligt som en hvid Klat, og man maa da søge at male det over i samme Farve som den øvrige Væg, hvad der kan være svært nok. Ved Hjælp af et Stykke Sandpapir, gør man efter Størkningen Gibset lige saa ru som den øvrige Vægflade.

En Udredning af, hvorledes man laver Gibs-afstøbninger, vil her blive for vidtløftigt, men du kan have megen Glæde af at lave en Gips-model af en Bygning eller Bygningskompleks, hvis du er særlig dygtig. Ja, du kan drive det saa vidt, at du kan fremstille hele Panoramaer med Huse af Gibs, støbt i smaa Trækasser (Cigar-kasser) pudset fint af — og den omliggende Plads med Bakker og Dale, Skove og Marker. Det hele kan laves paa en flad Træbakke. Paa Museer vil du have set saadanne plastiske Kort og Panoramaer, og selv om du ikke er i Stand til at lave dem fuldt saa gode, er der ingen Grænser for, hvor mange smukke og fornøjelige Ting, du kan lave.

Sommerlejren i Gibs

Kongeaadivisionen

har haft Divisionsturnering i Jels. Den klamme Haand, Mund- og Klovsygen har lagt paa alt Spejderarbejdet i Sønderjylland, har voldt Kongeaadivisionen store Vanskeligheder. Som bekendt maatte Graastenlejren aflyses og en Masse Tropslejr i Landsdelen er heller ikke blevet til noget.

Det var derfor glædeligt, at Divisionen kunde gennemføre en Turnering her i Eftersommeren.

En af de store Begivenheder var Indvielsen af den nye Divisionsstander, der er fremstillet af Dr. Andersen, Tropsfører for 1. Broager og Kolonnechef for Dybbølkolonnen.

Standeren er meget enkel og smuk. Den er udført i Læder og dekoreret med Divisionsmærket, der indeholder et Vaabenskold med de slesvigske Løver. Paa Billedet ser man hvordan.

Sommerlejr

blev holdt af 2. og 4. Aarhus, der i Aar har haft fælles Sommerlejr paa Bornholm. Festen blev holdt i Thors Mølle, hvor der var mødt en Masse Forældre. Først saa man Lysbilleder fra Turen, dernæst var der Kaffe bord under hvilket der blev sunget og fortalt pudsige Episoder fra Turen.

Vi var paa Patruljetur,

fortæller Korrespondenten fra 1. Skanderborg, og pludselig udbryder en: »Se derovre! Der staar en Spejder og signalerer. Lad os aflæse det.« Vi saa alle efter Manden, men kunde ikke faa Mening i Meldingen. Da vi gik nærmere, viste det sig, at det var en Hest, der viftede med Halen.

1. Skanderborg har iøvrigt faaet sit Tropslokale færdigt, og i den Anledning har Patruljeførerne fra Horsens Kolonne været samlet i det nye Lokale. Divisionschefen Borges Andersen var til Stede og gav Patruljeførerne en Masse gode Tips til det kommende Vinterarbejde.

Der var ikke en Plads at opdrive

i Salen, da Roskilde Kolonnen fornylig havde Spejderfest paa Hotel Prinsen. En Ulv fremsagde Prologen, hvorefter Underholdningen holdt Publikum i Aande indtil Ballet begyndte. Et dunderende Overskud var Resultatet, saaledes at der nu er Højvande i Kolonnekassen.

Holbæk kalder.

Kong Skjolds Trop og Flok er i god Fremgang og bestaar nu af 4 Patruljer og 4 Bander. Troppen udførte en rigtig Spejder-good-turn til Rundskuet, idet den overtog Lødseddsalget.

Tigerne igen.

I Nysted har Troppen haft en Konkurrence mellem Patruljerne i Lejrslagning, Madlavning og Skattejagt.

Gammel Tradition tro

har Ø(ster)broerne og V(ester)broerne ogsaa i Aar prøvet Kræfter, idet de to Divisioner har udkæmpet en drabelig Dyst i Egnen omkring Ll. Værlose. Den helt igennem spændende Øvelse var lagt af Tage Carstensen og vandtes af V-broerne.

Tysklandstur.

Erik Menveds Trop har i Slutningen af Juli og Begyndelsen af August været paa Tur i Tyskland. Tirsdag den 26. Juli startede det 28 Mand store Hold fra Horsens og under Ledelse af Ko-

lonnechef, cand. mag. Orla Rasmussen kortes der over Hamborg til Hannover, Göttingen og Frankfurt a. M., hvor der aflagdes Besøg paa Opel-Fabrikkerne. Turen gik videre ned langs Main-Floden til Rhinknæet, ned ad Rhinen pr. Skib til Koblenz, hvorfra der fortsattes over Köln gennem Ruhrdistriktet til Bremen og Hamburg. Hjemkomsten fandt Sted d. 5. August. Overalt i Tyskland fandt vi en god Modtagelse, og blandt Turens mange uforglemmelige Oplevelser fortjener især 2 at nævnes: en Lejrbaalsaften i Harzen i Selskab med 200 »Jungvolk« og et meget interessant og vellykket Besøg paa et Staalværk ved Osnabrück.

Storslaet Natorienteringsløb

er nylig afholdt i Axelstad- og Godthaab-Divisioner. 1. Sct. Georgs Trops Egerpatrulje blev Nr. 1 og Panterpatruljen Nr. 2 indenfor Axelstaddivisionen. Løbet satte Spejdernes Evner paa en haard Prove og der var mange mærkelige og besværlige Ting, der skulde udføres.

Jamboree i Esbjerg.

Paa Esbjergs Rundskuedag udstyrede 1. Esbjerg Trop en Vogn med en Tipi og Indianere, som sad og stegte paa Spid. Vognen blev trukket af Spejdere, klædt ud som Spejdere fra Al-verdens Nationer. Et malerisk Optog. Dette var

samtidig en god Agitation for Troppen, idet den bagefter modtog flere Nyindmeldelser, saa Troppen nu staar paa et Medlemsantal paa ca. 60 Spejdere og Ulve.

Fremgang paa Bornholm.

1. Rønne har dannet en ny Patrulje, idet 10 Ulve er rykket op i Troppen.

Troppen fik en Søndag Eftermiddag i September, da den netop skulde ud og hjælpe til ved Øens første Svæveflyvestævne, overrakt et flot Koo-doo-Horn, ca. 1 m langt, af en Bornholmer,

der ejer en Farm i Afrika og som for Tiden er hjemme paa Besøg. Han havde selv skudt det og bragt det med herop for at forære de bornholmske Spejdere det. Da det er Rønne Troppen, der vandt sidste Foraarsturnering, beholder vi Hornet i Aar, og saa slider vi dobbelt i det for at vinde næste Turnering.

Den vindende Patrulje i Kongeaadivisionens Turnering

er ikke kommet sovende til dette fine Resultat. Det drejer sig om 1. Tønders Vibepatrulje. Patruljen dannedes i Sommeren 1934, og har saa-

ledes paa 2 Spejdere nær holdt sammen i over 4 Aar. Næsten alle har de deltaget i Jubilæumslejren og Jamboreen og diverse Sommerlejr m. m. De 6 er 1. Kl. Spejdere, 2 Riddere og 1 Væbner.

Paa Vildmandstur

Jens Bangs Førere har været paa Vildmands-week-end. De levede udelukkende af Snobrød og Kød stegt paa Spid. Det er noget af det rigtige. Naar Førerne ikke gaar tilbage for Strabadser, vil Drengene vel heller ikke gøre det. Ud til det primitive Liv, Spejdere!!

Rhinen

blev besøgt af Sct. Jacobs Trop paa Sommeren, der varede 14 Dage. Danske Spejdere bliver rent ud sagt forkælet, naar de viser sig i Tyskland. Det er nok Uniformen, der gør det. Den Slags kan de godt lide dernede.

En skør Øvelse i Ganløse Ore.

Ravnetroppen havde en Week-end til Egemoselejren, hvor Søndagen bød paa noget af det mest underlige en Trop nogensinde har været ude for. Et Sted skulde Spejderne synge en Sang, et andet skulde Spejderne enkeltvis vende Ansigtet mod Øst og foretage tre dybe Knæbøjninger!?!?

Amerikanske Færdselsdrenge

Færdselsundervisning, Brandinstruktion m. m. i

U.S.A.

Efter Kaptajn Høyers Dagbog.

Kaptajn Høyer har for nylig foretaget en Rejse i U. S. A. og han fortæller her om hvorledes de amerikanske Skoler lærer Børnene Færdselskultur:

Er Danmark Cyklernes Land, saa er Amerika Bilernes, og i deres Kølvan følger de talrige Kørselsulykker; man ser derfor ofte paa Veje og Gader Skilte med manende om ikke altid lige smagfulde Inskriptioner. I Jacksonville saa jeg saaledes ved Banegaardspladsen bl. a.:

Accidents do not happen,
they are caused.

Be carefull!

og følgende:

There was a man, who did not care,
now he is resting over there.

De amerikanske Myndigheder udfører rundt i Staterne et stort og fortjenstfuldt Arbejde for at mindske og forebygge Trafikulykker, og navnlig søger man i tidlig Alder at vække og udvikle Ungdommens Færdselssans. Da Trafikproblemet herhjemme hos os ogsaa er stærkt paa Dagsordenen, kan det maaske paaregne nogen Interesse at se, hvorledes de praktiske Amerikanere griber Sagen an i Skolerne. Min Datter, hvis ældste Dreng gaar i Skole i Detroit, fortæller mig saaledes: Noget af det første, Børnene lærer, naar de kommer i Skole, er følgende lille Vers:

Stop, look and listen,
before you cross the street,
use your eyes, use your ears —
and then use your feet.

Endvidere afholder Skolen et Par Gange om Aaret en større Færdselsdemonstration. En Højtalervogn kører op og spiller en March, til hvilken alle Børnene marcherer ud af Skolen og ta-

2 Duty Boys ved at hjælpe deres Kammerater over Gaden

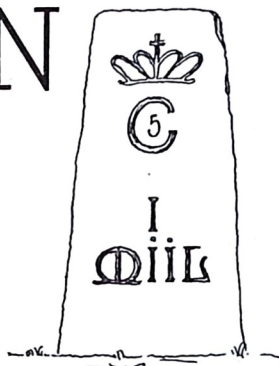
ger Opstilling paa Fortovene langs begge Sider af Gaden. En Færdselsbetjent holder saa gennem Højtaleren et kort, instruktivt Foredrag med Demonstration af Lyssignaler m. v., hvorpaa en Brandsprøjte kører frem, og en Brandassistent taler ligeledes kort om Faren ved Leg med Ild samt om hvorledes de skal forholde sig i Tilfælde af Brand. Men ikke nok hermed. Blandt de mest opvakte og paalidelige Drenge i Skolens højere Klasser udtages et vist Antal (efter Skolens Størrelse og Beliggenhed) *Duty Boys*. — Disse Drenge, for hvem det er noget af en Æressag og et Tillidshverv at være *Duty Boys*, instrueres saa af Færdselspolitiet, de forsynes saa af Skolen med et hvidt Bandoler og en sort Regnkappe og har til Opgave en halv Time før og efter Skoletid at tage Opstilling ved alle befærdede Gadekryds i Skolens Nærhed. De skal paa den Maade aflaste de der posterede Færdselsbetjente. En større Skole kan ofte have op imod et halvt Hundrede *Duty Boys*.

Denne Institution skal efter sigende virke ganske fortræffeligt, og det er i hvert Fald en Kendsgerning, som jeg adskillige Gange har haft Lejlighed til at konstatere, at de amerikanske Smaabørn er langt mere agtpaagivende over for Gadens Færdsel end deres jævnaldrende danske Kammerater.

Var det ikke noget for en rask Spejderpatrulje at paatage sig en saadan Tjeneste ved deres Skole?

EN MILESTEN

i Korpsets Historie er passeret

Korpsmærke Nr. 10,000 er udleveret

Nu er det sket, Korpset har udleveret Korpsmærke Nr. 10,000. Det har i mange Aar været Korpsets Maal at komme op paa 10,000 Medlemmer, og nu lige ved Redaktionens Slutning har vi faaet Meddelelse om, at Nr. 10,000 er blevet rekvireret, og det er nu blevet sendt til Fyns Divisionen, hvor det vel nok, naar dette læses, er blevet udleveret til en Spejder eller en Ulv.

I næste Nummer skal vi bringe Billeder og Reportage af den historiske Begivenhed.

Imidlertid siger vi til os selv nu, at Nr. 10,000 kun skal blive en Milesten paa Vejen.

Vi skal videre frem

har altid været Korpsets Slagord, og det skal hver eneste af jer tilegne sig som sit eget.

Aldrig før har Danmark trængt til Spejderbevægelsen som nu, trængt til en mandig Ungdom,

der har Mod til at gøre det rigtige i det afgørende Øjeblik. Det er vor Opgave, ja, det er vor Pligt at sørge for, at nye Tusinder af Drengene bliver draget med ind i det herlige Liv, som vi alle holder af, med ind i det Kammeratskab, som vi stoler paa og med ind under den Spejderlov, som danner vor svage, daarlige Karakter om og faar os til at blive ærlige, hjælpsomme, paalidelige, glade og lykkelige Borgere i Fremtidens Danmark.

Prøv om ikke du, ja netop du, der læser dette, ikke alle de andre, om ikke du kan faa en af dine Kammerater, der ikke er Spejder, til at blive det. Det er en værdig Opgave.

Knud.

THEOBALD

Spejderhatten

en Del af Spejderuniformen, der præger Spejderen. Det er nu efterhaanden heldigvis blevet overflødig at opfordre Spejderne til at gaa med Hatten. Enhver Spejder i Det Danske Spejderkorps er stolt af sin Hat og sætter en Ære i at bære den. Naar man nu ser en Spejder uden Hat, saa plejer det at være fordi han i sin Trop har forbrudt sig med et eller andet og derfor er dømt til at gaa uden Hat.

Men nu alle de, der er saa lykkelige at have Lov til at bære Hatten, bærer de Hatten, saa man kan være bekendt at have dem som Spejdere i Korpsen. De allerfleste gør, ja, men der er nu ogsaa en Del, der uden at bekymre sig videre om det er ret ligeglade med Hattens Udseende. En Spejderhat kan slaa Folder paa mange Maader, se blot Tegningerne til venstre herfor, men vi er dog enige om, at den skal se ud som paa den nederste Tegning.

Er det umuligt, siger du? Intet er umuligt for en Spejder. Hør blot her et Par gode Raad:

1. Sæt dig aldrig paa din Hat.
2. Brug aldrig din Hat som Kastevaaben.
3. Fold ikke Hatten sammen for at gemme den under Frakken.
4. Find dig ikke i, at andre mishandler din Hat.
5. Husk at tage Hatten med dig, naar du gaar.
6. Bliver Hatten blød, da lad den gennemblødes med en kraftig Sukkervandsopløsning. Lad den derefter tørre paa en Bordplade, og stil eventuelt noget tungt paa Skyggen, medens den tørrer. F. Eks. Mursten indpakket i Avispapir. Vær forsigtig med at bruge varmt Strygejern, da det nemt sætter uudslettelige Mærker paa Hatteskynge.
7. Sørg for at Remmen er syet fast. Der er ikke noget saa ærgerligt som at tabe sin Hatterem.
8. Snøren skal ligge ned bag Nakken og gaa op gennem Hullerne paa Siden og knyttes med en Sløjfe oven paa Skyggen foran Hatten.
9. Bulerne skal sidde saaledes om sidste Tegning viser med Folden lige over Næsen og tilsvarende hele Vejen rundt. Det er kun Førere og Englændere, der maa have Bulerne foran.

45 GRADER

GLORIE

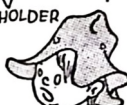
KLOKKE

ALA D'ARTAGNAN

VANDBEHOLDER

BONDE

BØRN-38

SAALEDES

Vi retter Kikkerten mod:

Dirigentklokke
Søspejder
Bivuak
Reflektorovn

..... og ser:

Søspejderne har nu lagt op for i Aar, taget Baadene paa Land og har nu travlt med Spejderprøverne og Reparering af Grejerne.

Denne Dirigentklokke tilhører Det Danske Spejderkorps og bliver brugt ved Korpsraadmøder, Bestyrelsesmøder og Korpsledelsesmøder.

For at kunne klare sig alene i Naturen, maa man ogsaa kunne bage sit Brød selv. Denne Ovn er helt god til dette Brug.

Hvis man vil leve rigtig primitivt ude i Naturen, bygger man sig en Bivuak. Her ses Skelettet til en saadan.

En Hilsen fra ORDUNA

Kære Spejderbroder!

Jeg sender dig hermed et Fotografi, som jeg tog om Bord paa »Orduna« Søndagen efter vort Besøg hos jer. Jeg synes, det er ganske godt af Verdensspejderchefen og udmærket af Pigespejderchefen, fordi det viser hendes charmerende Smil.

Vort Besøg i København var en vidunderlig Oplevelse, som vi sent skal glemme, ja, vi vil aldrig glemme den storartede Modtagelse, I gav os, og den Maade, hvorpaa I sørgede for os under vort Ophold. Jeg vilde blot ønske, vi havde kunnet blive lidt længere, saa at vi havde faaet set alle Herlighederne i jeres By og i Nordsjælland rigtig grundigt, for vi saa saa mange Ting paa de to Dage, at det næsten var umuligt helt at vurdere Skønheden i dem.

I det hele taget var vor Rundrejse en storlaaet Oplevelse. Den venskabelige og fornøjelige Tone, der herskede om Bord, og den varme Velkomst, vi mødte i alle Havne, var en Opmuntning til at tage fat paa Spejderarbejdet med frisk Mod og gøre det bedre end før.

Jeg er lige begyndt at skrive min Dagbog fra Turen, og det morer mig at arbejde med den, fordi det gør disse lykkelige og glade Dage saa levende for mig igen.

Med Ønsket om »God Jagt«.

Oskar.

Gamle.

Erik Zacho, TA., 3. Aarhus.
Ole Berthelsen, TA., 3. Aarhus.
Jens E. Larsen, TA., 3. Aarhus.

Nye.

Mikkel Jacobsen, PF., 3. Aarhus.
Svend Kristensen, 1. Skanderborg.
Anthon Øhrstrøm, PF., Skanderborg.
Erik Hansen, PF, 1. Odense.
Aude B. Andersen, PF, Høgepr. 1. Broager.
Holger Hansen, Høge pr., 1. Broager.
Henning Busch, PA, Vibepr. 1. Tønder.

Hjertelig til Lykke.

Til Ære for Lindberg

blev en kinisisk Baby, der blev født d. 14. September 1927, kaldt for »One long Hop«. Et særdeles velklingende kinesisk Navn.

Herunder fra venstre:

Kaptajnen for det hele, Baden-Powell
Lejrbaalslederen fra Forum, Heather Baden-Powell,
Lady Baden-Powell og Sir Percy Everett

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 9

November 1938

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

KAN
DU
SJPPE?

„— Ved I hvad, I tobenede Ulveunger; naar det nu begynder at blive koldt skulde i rigtig klemme paa med Træningen til Sjipning. Der er ikke noget saa godt til at faa Varme i Kroppen af som de 30 Gange man skal sjippe til 1. Stjerne.

Jeg kan desværre aldrig lære at sjippe, d. v. s. jo, hvis nogen vil svinge Tovet for mig, saa skal jeg nok lære det. For jeg regner ikke den Ulveunge for noget, der ikke kan sjippe. Det er nemlig kun et Spørgsmaal om Vilje og Træning, men svinge Tovet selv kan jeg ikke!“

VAPS

Den gamle Ulv taler:

Jeg kan vist godt gaa ud fra, at I alle i de sidste Dage af September har hørt den Mands Navn nævne, som i de Dage var paa alles Læber. Jeg tænker paa den engelske Statsminister Neville Chamberlain. Det er ham, der ved sit utrættelige Arbejde har forhindret, at der kom en stor Krig. Til Trods for, at han er en gammel Mand, rejste han 3 Gange fra London til Tyskland for at tale med Rigs-kansler Hitler om Sagerne.

Da han sidste Gang besteg Flyvemaskinen, sagde han fra Trappen: »Da jeg var en lille Dreng, prøvede jeg altid at sige til

mig selv: Hvis du ikke straks faar Held med det, du foretager dig, saa *prøv igen, prøv igen og prøv igen*. Det er det, jeg gør nu.« I ved formodentlig ogsaa, at det lykkedes for ham den tredje Gang, skønt det saa meget alvorligt ud.

Men nu Ordene »*prøv igen, prøv igen og prøv igen*«, minder de Jer ikke om noget? Ja, min første Tanke, da jeg læste det, var: man skulde næsten tro, at han havde været Ulv! — er det ikke netop det samme som Ulvelovens Bud: *En Ulv giver aldrig tabt?*

Ja, saa stor en Mand kan man altsaa blive, naar man stadig holder sig Ulvelovens Bud for Øje. Jeg synes, vi Ulve maa være stolte af at have samme Lov at rette os efter som den Mand, der frelste Europa for en grusom Krig.

Baloo.

BLAA BANDES BLANDEDE BEGIVENHEDER

X: Medlem Nr. 7: Den blinde Passager.

(Paa den ufrivillige Skibsfart finder »Blaa« en »blind« Passager, en 12 Aars Dreng, der var flygtet fra sit Hjem, da han blev mishandlet af sin Far. Giraffen og Egern vil hjælpe ham og op søger hans Hjem).

Uforfærdet begav Giraffen og Egern sig paa Ekspedition ud paa det sorteste Vesterbro. Leo, det var »den blinde Passager«s Navn, boede i 3. Baggaard ved en skummel Vesterbrogade. Da de med Besvær havde fundet Stedet, satte Egern sig paa den sorte, stinkende Trappe, hvor Rot-

ter uafbrudt gnavede i det raadne Træværk. Giraffen gik kækt op, hun bankede paa, men ingen svarede, saa gik hun ind i en uhyggelig »Entre«, og hun hørte nu en Række høje Snorketoner fra Stuen. Et grimt Syn viste sig for Giraffen, rundt paa Gulvet mellem væltede Ølflasker sov 4 Mandfolk, midt paa Gulvet stod en aaben Sæk, fyldt med Solvtøj. Det var tydeligt, at det var en Tyvehule, hun var kommet til.

Giraffen, der jo kæmpede for en god Sag, var uden Frygt og vækkede uden Tøven den af de sovende, der mest lignede Leo. Men for et Uvejr, der brød løs, da han kom til Bevidsthed, først overfusede han Giraffen, saa selv Rotterne bag Panelerne rødmede, saa vækkede han de 3 andre Banditter, hvorpaa de bandt Giraffen, puttete et snavset Tørklæde i Munden paa hende og smed hende paa Gulvet i et Pulterkammer; derpaa forsvandt de alle gennem en Lem i Trægulvet.

Medens nu Giraffen laa der umælende mellem Snavs og Skarn, sad Egern nedefor Trappen mere og mere urolig, som Tiden gik. Endelig gik han op til Tyvehulen, men Døren var omhygge-

lig lukket indefra. Saa anede Ejern Uraad; skulde han gaa til Politiet? Nej, det vilde blot skade Leos Fremtid. Han hamrede paa Døren, ingen aabnede den, men hvad var det, der lød nogle sære Lyde, snart »Skurelyde« og snart »Hukkelude«. Ejern opdagede, at de skiftede efter System, nu forstod han, at det var Giraffen, der »morsede« til ham, og snart gik Sandheden op for ham, men hvordan bringe Hjælp uden at lave Opsigt i den skumle Baggaard.

En Mand gik tungt op ad den gamle Trappe. Ejern, der ønskede at være uset, gik ind i et Klædeskab, der stod ved Siden af Døren ind til Tyvehulen; det viste sig at være en god Ide. Da Ejern greb om en Knage i Skabet, svingede Bagklædningen og lidt af Muren ind til Tyvereden til Siden, det var aabenbart een af Tyvenes mange Reserveindgange eller maaske nærmere Ud-gange. Ejern fandt snart Giraffen og fik hende frigjort.

Sammen undersøgte de nu Tyvehulen, alle Skabe og Gemmesteder var proppet med Sølvtøj og andre Tyvekoster. Ejern lukkede den mystiske Lem op i Gulvet. En ram Lugt trængte op, og ved at se ned, saa de en Stige, der førte dybt, dybt ned; de konstaterede, at den endte nede i en Kloakledning, der sikkert førte ud i Havnen; en glimrende Nøddugang for Folk med en sort Samvittighed.

Giraffen og Ejern var fuldt ud klar over, at de uden Sentimentalitet kunde udvirke, at Leo kom til et godt Hjem i Skovby, desuden var de paa det rene med, at Leo var en brilliant Dreng, som slet ikke hørte hjemme i denne Tyvehule. Ejern synes selvfølgelig, at derne Tyvebolig var mægtig spændende, medens Giraffen mere var optaget af, at en god Dreng som Leo var vokset op under saadanne Forhold. Hun sendte nu Ejern til sit Indkvarteringssted i København, medens hun selv opsøgte Politi og Værgeraad og fik Tilladelse til at tage Leo med til Skovby.

Samme Aften rejste Skovby Flok hjem efter det bevægede Besøg i København. Det blev en munter Rejse med Sang og Fæst, heldigvis havde Flokken en reserveret Jernbanevogn. »De seks« fra »Blaa« var nu blevet syv, den syvende var Leo, han var bleg og forknýt, men hvor han nød at sidde mellem glade og flinke Kammerater; kun Ejern og Flokføreren kendte hans Forhold, og det beholdt de helt for sig selv.

— Ejerns Forældre blev uægtelig forbaavsedde, da foruden Ejern en lille forknýt, daarlig klædt bleg Københavnerdreng kom med hjem, men da Ejern havde sat dem ind i Sagen, tog de dog hjertelig imod ham.

Næste Dag efter Skoletid ringede det paa Arkitekt Klints Dør. Udenfor stod Ejern nervøs,

men sikker i sin Sag. Arkitekten, der var barnløs, kendte Ejern ret godt, han var blevet gode Venner med »Blaa«; han havde nu ikke altid været det.

Da han lukkede Ejern ind og saa paa hans i Dag alvorlige Ansigt, mindedes han et plyndret Æbletræ, flere knuste Ruder og den Gang alle hans Høns for forskræmte rundt i Haven, med Spejdertørklæder om Halsene, men alt dette blev dog sat i Skygge af, den Gang »Blaa« havde luget hans Køkkenhave og slaaet hans Græsplæne. —

Ejern kom ind og begyndte straks paa, hvad han vilde opnaa: »Om Arkitekten ikke vilde have en Søn?« »Han kunde faa en fiks og færdig paa 12 Aar i Løbet en Time.« Fru Klint blev kaldt ind og hørte paa Ejerns Fremstilling af Leos triste Livshistorie. — Kort fortalt, gav de deres Tilsagn om at optage Leo som Søn i Huset, men rigtignok paa Betingelse af, at han blev optaget i »Blaa Bande«, saaledes, at han blev Spejder til Nytaar.

Glædestraalende kom Ejern hjem, det var blevet Aften, men han tog Leo under Armen, ud gik de i den lille By, først skulde Leo se Uiveloaleket, og saa skulde han se og hilse paa Arkitekt Klint; efter at have set Lokalet i alle Enkeltheder, gik de ud i det mørke Anlæg, der omgav Lokalet. —

— Maanen kaster sit Lys ud fra Hjørnet af en Sky, to sorte Skygger falder paa Lokalet, der lyder listende Skridt efter Drengene, som dog ikke anser det. En knyttet Næve rammer Leo i Tindingen, og to Næver griber Ejern om Struben, halvt bevidstløse kastes Drengene til Jorden. Paa et Øjeblik er Drengene indviklet i Reb og kneblede.

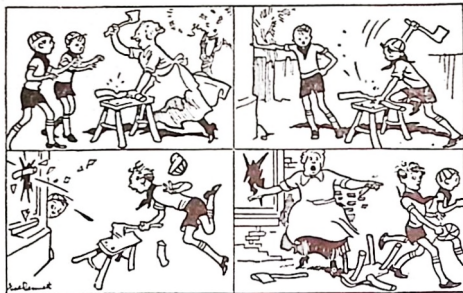
Haardt og brutalt kastes Drengene ned i Bunden af en lukket Lastbil, der straks sættes i Gang og kort Tid efter i rasende Fart kører ud ad Hovedlandevejen med slukkede Lanterner.

Det lykkes Leo trods Kneblen i Munden at faa fortalt Ejern, at det bestemt maatte være hans Far, der paa denne brutale Maade vilde have sin Søn hjem igen. Det var umuligt for Drengene at faa frigjort sig, de var tilsyneladende i en fortvivlet Situation. I lang Tid fulgte Drengene Lyset fra en Motorcykle, der prøvede paa at indhente Lastbilen. Føreren af Lastbilen havde bemærket dette, og da de nu var inde i en Skov, foretog de pludselig en brat Vending ind ad en Skovvej. Det kunde Lastbilen imidlertid ikke klare, med et Brag væltede den, drejede sig 3 Gange om sin egen Akse og havnede med et vældigt Pjask i en Skovso. — — —

Peter Tini.

(Næste Gang: »Den uheldige Bortførsel«).

En Ulv er hjælpsom

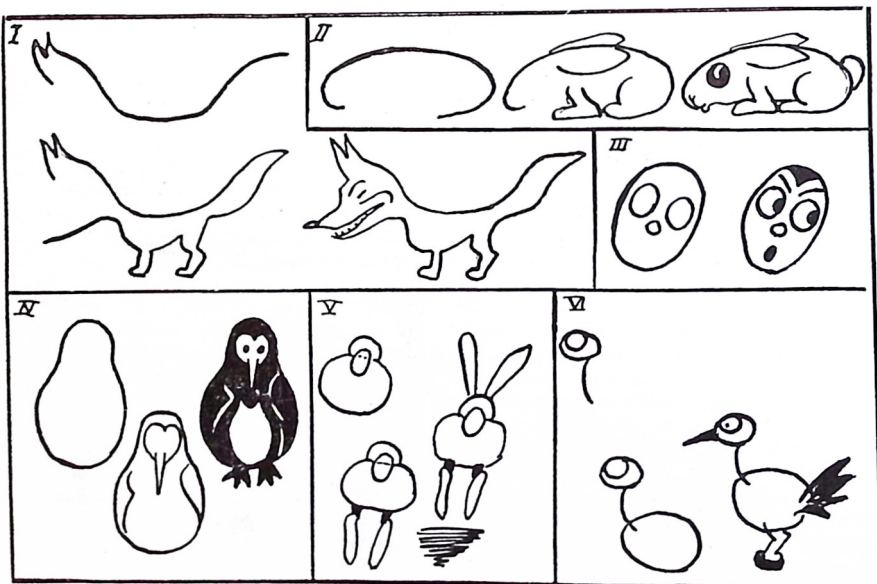
EN LILLE TEGNETIME

I kan jo allesammen skrive baade med Blyant og med Pen. Enkelte af jer har vel ogsaa givet sig noget af med at tegne. I skal slet ikke være bange for at tegne, det er slet ikke saa svært, som I tror. I skal blot se stort paa Tingene og ikke hænge jer i Enkelthederne. Prøv at se paa disse Tegninger og læg Mærke til, hvor faa Streger, der er brugt. I kan nok alligevel se, hvad det skal forestille. Fig. 5 er en Hare i Spring, set bagfra.

— For Resten kan det ikke lade sig gøre at sælge Ispinde i Scotland. Det vidste du maaske? Naa ikke. Næ, det er fordi Skotterne ikke kan spise Pindene med.

Naar I har prøvet at tegne disse smaa Ting, prøv saa selv nogle andre Figurer, enten efter noget eller efter Fantasien, men tænk først paa at faa de nødvendige Streger med, de der er karakteristiske for Tingen eller Personen, altsaa først og fremmest Formen, dernæst kan I begynde at tænke paa Enkelthederne. Prøv f. Eks. at tegne Fig. 3. første Del og forsøg saa med hvor faa Streger det kan lade sig gøre at faa Ansigtet muntert, bedrøvet, leende, forbavset o. s. v. Faar I først begyndt, kan I sikkert slet ikke holde op med at tegne. Øvelse gør Mester.

VÆR GOD MOD DYR

I Baden Powells Spejderbog er tydeligt sagt, at en Spejder ikke unødvendigt dræber et Dyr, — kun hvis dette er nødvendigt for Livets Opretholdelse, altsaa til Føde, til Klæder eller til Selvforsvar. —

Nu vil jeg tro, at dette Synspunkt ikke alene er almindeligt indenfor Spejderrækker, men blandt mange Mennesker Jorden over.

Dette at respektere alt Liv — at føle og forstå, at vi som Mennesker har et stort Ansvar paa dette Punkt, er Tegn paa et højt udviklet og vist Menneskestade. I Udtrykket »Skabningens Herre«, som bliver anvendt paa Mennesket i al Almindelighed for at pointere, at vi i Kraft af vor snilde og mere udviklede Hjerne har underlagt os Jordens øvrige Skabninger, maa ikke alene ses Magt, men ogsaa Ansvar. — Vi har som Mennesker til en vis Grad Magt og Frihed til enten at beskytte og hjælpe eller at jage og dræbe. Dette med Friheden viser Ansvar.

Det er muligt, at vi Spejdere nu og da har dette i Tankerne, og at vi mener, at vi er godt nok i Kontakt med Spejderlovens Aand, naar vi saadan i Almindelighed er god mod Dyr, klapper dem, synes de er »søde« og i og for sig heller ikke bevist gør dem Fortræd, men dette, vil jeg her fastslaa, er ikke nok.

Mange Drengene er til Tider ubetænksomme og ufølsomme overfor Dyr, maaske paa Grund af Voksnes daarlige Eksempel, jeg tænker her paa — Skyderi med Salonriffel, Luftbøsse o. a. efter Fugle for Morskabs Skyld, unødvendig Samlermani for Sommerfugle og Insekter, Fuglereder og Æg, unødvendig Fangst af Fisk og andre Dyr, hvorefter de for Peters og Pouls Fornøjelse holdes indespærret og fanget paa unaturlig Vis i for smaa Beholdere eller Bure og som Følge heraf i Lobet af kort Tid maa dø.

Det maa være Spejdere og Spejderførere en naturlig Opgave at vejlede og retlede saadanne Drengene i deres Uforstand. — Spejdere maa i Praksis vise Forstaaelse og Kærlighed til Dyr, f. Eks. ved at hjælpe tilskadekomne Dyr, paatale overfor andre Mennesker, hvis Mishandling eller Misrøgt af Dyr finder Sted, bringe Dyr bort fra trafikerede Gader, eller Veje, naar Færdselen maa anses for livsfarlig for dem, ved Opsamling af Glasskaar, Søm eller lignende, der kan afstedkomme slemme Saar for Heste og andre Dyr, ja i høj Grad ogsaa for Mennesker (for ikke at tale om Beskadigelse af Cykle- og Bildæk), sørge for ret, tilbørlig Aflivning af Dyr, der ligger og pines efter at de eventuelt er kort over af Biler eller saaret af Jægere, og hvor Helbredelse maa anses for udelukket osv. osv. — kort sagt — ved til enhver Tid at have Øjnene aabne for at hjælpe disse deres Medskabninger — store eller smaa —.

Jeg har i Sommer oplevet forskellige Situationer, hvor jeg tilfældigt saa Drengene (ikke Spejdere) optræde saa rørende smukt og betænksomt overfor baade ganske smaa, men ogsaa større Dyr, at jeg uvilkkaarligt kom til at tænke paa, mon Spejdere altid er ligesaa betænksomme, vaagne og kærlige i samme Henseende. Jeg tror det og haaber det. Men det er ingen Skade til at minde om, at Spejderlovens Ord — »En Spejder er god mod Dyr«, virkeligt stiller et Krav om Omtanke og vaagent Sind samt Lyst til at gøre en Indsats ogsaa paa dette Punkt foruden, at man i al Almindelighed er god mod Dyr.

Denne Paragraf i Spejderloven giver for øvrigt rig Mulighed for Spejdere og Ulve til at gøre en god Gerning hver Dag.

Svend Buhl.

ved Helge Pescettini

Et lille Patruljearbejde

Interessen for Frimærkesamling er i stadig Udvikling. Patruljens Medlemmer skulde alle gaa i Gang med Indsamling i stor Stil. Hver Spejder skal samtidig sætte andre Venner i Gang. Det betaler sig kritikløst at samle paa alle Slags Mærker. Gode Underindsamlere er Kontorfolk i store Firmaer. Gode Jagttagne er Bedstefars eller Tantes Skrivebords- eller Chatolskuffer. Naar I saa har en god Bunke, vasker I dem, d. v. s. lægger dem i koldt Vand indtil de har løsnet sig, hvorpaa de tørres og udglattes imellem Aviser el. lign. Naar I nu har samlet en Kæmpebunke, sorteres de i Lande og Serier.

Hvis I nu flittigt har brugt alle Frimærkekilder, er jeg sikker paa, at der ud af Kæmpebunken kan dannes et Par Begyndersamlinger. Genem Korpsen eller paa anden Maade skaffer I jer ligesindede Venner i Udlandet, hvorpaa I udveksler Mærker. Husk, at selv gængse danske Mærker er velkomne i Udlandet.

Ønsker I ikke selv at danne Samlinger, sælges Mærkerne til Frimærkehandlere til Fordel for Patruljekassen, eller skænkes til et af de mange filantropiske Selskaber, der bruger Frimærkerne som Indtægtskilde. Bl. a. lærer man Geografi og Historie af dette Arbejde.

Et Frimærkekatolog giver jer en Ide om, hvad de forskellige Mærker er værd.

Iagttagelse

(2. Kl. Prøven: Opg. 10 (b)). Iagttagelsesløb over 1 km.

En utrænnet Spejder vil paa et saadant Løb intet bemærke, udover at der voksende nogle Træer hist og lidt Budskads her, men træen i Løbet sammen med en gammel øvet Spejder, saa skal du nok faa Gluggerne op. Det er ikke bare nogle Træer, der vokser, næh! først var der en Række Rødgraner, saa en Egetræ, og der hvor den lille Bæk skar Stien, saa man tydeligt en gammel forladt Skaderede i Toppen af et Asketræ.

20 m længere fremme paa Stien til venstre for denne laa en mægtig trekantet Sten med Istids-

skurestriber paa — — — til højre for Hvedemarken skimtede man i s. ø. Retning Pærekøbing Kirkespir o. s. v. Tag Bindet fra Øjnene, og selv en Pligttur Søndag Eftermiddag med Moster Jane i Anlægget vil give dig Anledning til Masser af Iagttagelser; du er med andre Ord ved at blive vaagen og beredt.

Spejdergangart

(2. Kl. Proven: Opg. 11 ca.)

Mange »Rekrutter« synes at denne Opgave er ligegyldig, for de 2 km kan man da tilbagelægge paa meget kortere Tid end de fastsatte 12 Minutter, men her skal fremhæves følgende til Fordel for Spejdergangartsprøven: 1) Man lærer at bevæges ig hurtigt uden at blive træt. 2) Man lærer at beregne de Afstande, man tilbagelægger blot ved at se paa Uret. 3) Man har uden Brug af Ur Føling med, hvor lang Tid der er gaaet, blot man kende Afstanden. Derfor: »Benyt jer altid af Spejdergangart under Øvelser i Terrænet.«

Hovedregler for Spejdergangart:

Afvekslende ca. 50 Skridts Gang og Løb. Mas paa, naar I gaar, og slap af, naar I løber.

Svar til Patruljefører Claus!

Selvfølgelig maa du aldrig overfuse eller blive grov mod den irriterende Herre, som uindbudet sætter sig til jeres lille intime Lejrbaal og sikkert ogsaa har kikket ind i jeres Telte. Manden er uopdragen og taktløs, men du skal bare beherske din Vrede og i en høflig Tone fortælle ham, at I ønsker at være jer selv, og at Teltene er private!

Danske Spejdere

paa fin Plads
i
international
Konkurrence

En af de store Oplevelser i Tullgarn var den internationale Konkurrence, der var formet som en Trekamp i Vandkøgning, Knobbinding og Kast med Redningsreb. I de indledende Konkurrencer deltog 4 danske Hold. Det bedste blandt disse blev Egerpatruljen fra 1. Gothaab Trop.

I den afsluttende Konkurrence skaffede denne Patulje Danmark en fin 2den Plads.

Nr. 1	England
Nr. 2	Danmark
Nr. 3	Finland.

Fra Patuljelivet

Og saa var der en Patuljefører, som troede, at kun det, han selv lavede, var rigtigt lavet. Men der var ogsaa en anden som var klar over, at en god Patulje er den, hvor alle Mand — efter bedste Evne — bliver sat i Arbejde.

Der er mange Patuljeførere, der gaar og tror, at de grundet paa Skolearbejde m. m. ikke har Tid til at lede deres Patuljer, hvorimod det viser sig, at der indenfor Korpset findes mange ligesaa travle Patuljeførere med »ringere Evner«, som har Tid, og som klarer sig pænt i Skolen. Forskellen — — — ganske simpelt den, at den førstnævnte sidder og leder Patuljen som en lille Konge og tror, at han dermed gavner Patuljen, hvorimod den anden har set det som sin Opgave, at alle bliver aktive Medarbejdere. Det første kan kaldes ved mange morsomme Navne, men det sidste er det som er Patuljearbejde.

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Hoegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundet. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGHS
LAKRIDS KONFEKT

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Møntergade 2 . Telf. Central *10.493

Kjøbenhavnske Bagermestres Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

N. C. Rasmussens rene Druevine

anbefales

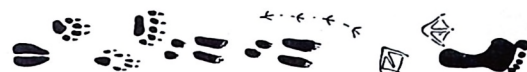
Odense Firmaet grundlagt 1879

Thorvil Glad, Lederen
af
Korpsets Roverarbejde

HVAD ER

EN SKOVMANDSSPEJDER

Det nye Roverprogram.

Korpset har nu udarbejdet et nyt Program for Rovere, saaledes at disse nu bliver mere fast organiseret end hidtil, faar Opgaver, der interesserer dem og kommer til at gøre Nytte for Samfundet i al Almindelighed.

Det vil for Fremtiden være en Ære for en Spejder at blive optaget som Rover, idet der kræves en Optagelsesprøve, som er temmelig vanskelig. Roverne bliver et Elitekorps, som enhver rask Spejder vil stræbe efter at blive Medlem af.

Spejdere, der vil være Rovere, skal naar de er 17 Aar, samles i en Patrulje, der kaldes for Skovmandspatruljen, og Spejderne i denne Patrulje kaldes for Skovmandsspejdere.

I Skovmandspatruljen træner de til Skovmandsprøven, der er nødvendig at tage for at kunne blive Rover. Det er saaledes Rovernes Optagelsesprøve. Træningen til denne Prøve vil normalt tage eet Aar, saaledes at Prøven er aflagt, naar Spejderen fylder 18 Aar, hvilken Alder er en Betingelse for at kunne optages som Rover.

Foreløbig aftrykker vi her Fordringerne til Skovmandsprøven, og saa kommer vi igen i næste Nummer.

Den gamle Skovmand.

SKOVMANDSPRØVEN

- 1) Spejderen skal være 1. Kl. Spejder, fyldt 18 Aar, og godkendt til Optagelse af Troppens Rovere.
- 2) Have Duelighedstegnet Nødhjælper.
- 3) I Praksis løse en Brandværsopgave, saasom: Slukning af Ild i brandfarlige Væsker, Nedfiring af røgforgiftet, e. l.
- 4) a. Alene og uden andre Redskaber end Økse, Kniv og Spade udføre et opgivet Pionerarbejde, saasom: Lejrbord, Lejrseng,

Bænk, Latrin, Forbrænder, Feltvæv, e. l. Værktøjets Tilstand og Behandling bedømmes.

- b. Selv forfærdige en Brugsagenstand til sin Udrustning, f. Eks. Mokkasiner, Sko, Bælte, Rygsæk el. lign.
 - 5) a. Udelukkende ved Hjælp af Hørelsen kunne opfatte en Begivenhed (Motorstøj, tre forskellige Stemmer, Trin, Støj, Kamp, Skud o. l.).
 - b. Efter 10 Minutters Ophold i et mørkt Værelse tegne en Skitse af dette med Møbler og Indbo rigtigt placeret.
 - c. Efter et Besøg paa en større Virksomhed (Gaard, Fabrik, Mejeri e. l.) tilfredsstillende besvare 10 Spørgsmaal om væsentlige Iagttagelser, der bør være gjort.
 - d. Bemærke og forklare to karakteristiske Træk i hvert af 5 forskellige Spor af Mennesker (nøgne Fødder, Støvleaftryk m. m.).
 - e. Læse 3 simple Sporhistorier i Sand, Sne el. lign.
 - f. Følge et vanskelig Spor over mindst 5 km; $\frac{1}{4}$ af de forekommende Tegn maa være bemærket og beskrevet, skriftligt eller mundtligt, naar Sporingen er sluttet.
 - 6) a. Kende de almindelige Skovtræer, om Sommeren, saavel som om Vinteren, samt paa gennemsavede Træstykker og paa Brugsagenstande (Skafter, Træske, Møbler o. l.).
 - b. Kende almindelige Markafgrøder: Kornsorterne, Kaaalroer, Runkelroer, Lucerne, Rødkløver, Hvidkløver.
 - c. Have lavet en Woodcraftsamling efter frit Valg (Planter, Træsarter, Svampe, Sten, Gipsspor, Kranier, Snegle og Muslinger, dyremærket Materiale, Fjer, el. lign.).
 - 7) a. Kunne klare sig ude i Naturen paa en ca. 30 km Vandring i 24 Timer, medbringende Sovepose og Tæppe, Økse, Kniv, eet Kogekar, og følgende utilberedt Proviant: (ikke Brød), raat Kød, Kartofler, Mel, Sukker, Te, Salt, Havregryn, Smør, Ost.
- Turen skal gøres i Vinterhalvaaret (November—April). Ruten vælges af Spejderen selv (bedømmes), og Turen skal foretages alene.
- Der overnattes i Bivuak med Reflektor-

baal. Straks ved Hjemkomsten afleveres Rapport, ført i Dagbogsform efter Gilwell-systemet, venstre Side angivende Retning, Klokkeslet og Tekst, højre Side Distance og Skitser. Der angives, hvorledes Maden er tilberedt.

b. Udarbejde en fuldstændig Plan for en Vandrelej for en Trop paa 24 Sp. 12 Dage. Der gøres Rede for: Forberedelser, Lejrprogram, Proviantering, Lejrhygiejne, Lejrens Brydning m. m.

8) Skriftligt gøre Rede for Spejderbevægelsens Udbredelse, Organisation, Maal og Midler.

Dispensation fra ovenstaaende Fordringer kan i særlige Tilfælde — naar helbredsmæssige o. l. Hensyn taler derfor, og Lægeattest forelægges — gives af Korpsets Roverleder.

Nuværende Rovere har Frist indtil 1. Juli 1939 til at tage Optagelsesprøven.

En Spejder ved bedst -

at paa BJØRNELÆDER-Saaler kan han trave gennem tykt og tyndt uden at faa vaade Fødder. — Og saa holder BJØRNELÆDER ti med 2—3 Gange længere. Tænk paa, hvad dette ogsaa sparer af Penge.

Bjørnelæder

CHROMGARVET
IMPREGNERET SAALELÆDER

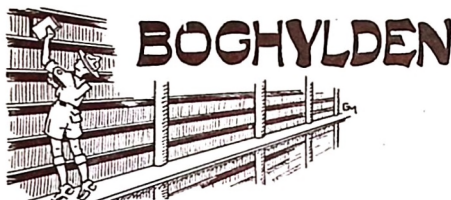

Gucces

Chocolade

den fladeste Finkostpakke

A/S GALLE & JESSEN

ved FRODE

Kipling ved Lejrbaalet.

Kipling er utvivlsomt den mest benyttede Forfatter, naar det gælder en »god Historie« til Lejrbaalet eller til Trops- og Flokmødet. Han skal for Resten ikke læses op, men genfortæles. D. v. s., at man skal selv først have oplevet ham, læst ham Gang paa Gang. Gad vidst, om ikke mange Førere og Patruljeførere har det saadan, at nu har vi fortalt en af hans Historier saa mange Gange, at vi næsten ikke tør finde Originalen frem for at se, hvordan den oprindelige Historie var.

Nu er der imidlertid Lejlighed til at forny »Repertoiret«. Gyldendal har udsendt 6 nye Bind af Rudyard Kiplings Værker. Der er Fortællinger fra Indien, Afrika, Amerika og England, et Bind

Eventyr (med Kiplings egne Tegninger), et Bind Digte og endelig hans Selvbiografi. (3,00 Kr. pr. Bind).

»Bokserdrengen« og »Marco Polo« paany.

Chr. Erichsens Forlag har udsendt en ny Udgave af Tom Kristensens Bog »Bokserdrengen«. Denne Gang hedder den »Kina i Oprør« — den handler om Bokseropstanden i Kina 1900 — og den er spændende og godt fortalt.

»I Aar 1267.....« — længere kom de fleste ikke i de gamle Udgaver af Marco Polo's Rejsebeskrivelser. Det var for gammelt til at have Interesse. Nu har Victor Skaarup imidlertid skrevet en historisk Roman *Marco Polo, Eventyreren fra Venedig* selv om der altsaa er en Del »Digt« iblandt, saa faar man dog en Del faktiske Oplysninger om Marco Polo. Bogen er forsynet med Billeder fra Filmen.

I samme Serie (Lauge Koch-Serien) er udkommet Sverre S. Amundsen: *Marconi*.

»Børnenes Lommebog« er udkommet —

saa er det snart Jul!

»Tegn selv« —

en Bog af Ebbe Nielsen — afhjælper et stort Savn. Der har i lang Tid ikke været nogen Bog at vise hen til, naar det gjalt en kort og populær Vejledning i Tegning. At der er Behov for en saadan, kunde de Skitser, der afleveres ved Turneringer etc., godt tyde paa. I Bogen er behandlet Landskabs-, Portræt-, Perspektiv- og megen anden Tegning. Den er velegnet til Tropsbiblioteket. Koster Kr. 3,50. (Hirschsprungs Forlag).

2 Bøger fra Hasselbalch

er Inger Bentzon: »Redeligheden« og Ebbe Nielsen: »Haabet«, begge velskrevne og ukunstlede. I »Haabet« følger vi Christian — en rigtig Dreng — fra hans sidste Skoleaar og nogle Aar til Søs, til han vender hjem som Jungmand.

Filmen, der kendes paa den røde Filmsrulle med Merkur-hovedet

„Merkur“-Filmen „Tonachrom“

Den danske Rullefilm for Amatørfotografer er pragtfuld farvefølsom

Hvordan Vejret end er - De vil altid faa Udbytte med

„Tonachrom“

Faas hos alle Forhandlere af Foto-Artikler

SOMMER MINDER

Fra Spejderlejren paa Bellahøj. Jo vist var det Dyrskue!

Madlavning i Sommerlejren

*Fra Engländerbesøget i August
Borgmester Kaper, Tage Carstensen og Sir Percy Everett
under Samtale i Raadhushallen*

Thors Specialvask

Det bedste. Det billigste. Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 . Telf. 9770 (5 Ledn.)

Vogne over hele Byen hver Dag

PERSSONS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

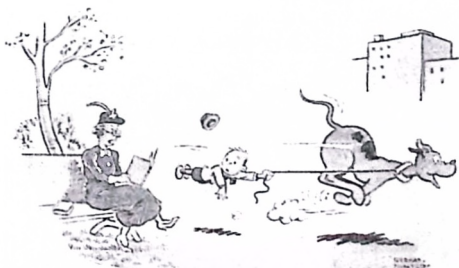
POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

**10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.**

— Saa, saa Peter! Nu maa du ikke løbe den lille Hund træt

Spejder Jul

er i Aar redigeret af Gunnar Ipsen, og som sædvanlig udgivet i Fællesskab af KFUM-Spejderne og Det Danske Spejderkorps.

Af Indholdet nævner vi:

»I Naturen ved Juletid« er vel værd at læse for enhver Spejder, der vil lære Livet i Naturen at

SPEJDER

Smaaating og Sysager
til Mor henter du hos

Hans Bach

Gl. Kongevej 86 . Telf. 14031 - 2919

kende. Glimrende Fotografier af Kai de Gros Dich.

Fortællingen »Musa, Hovdingesøn og Spejder« handler om en ung Neger, der som Arvtager til en Hovdingetrone bliver hvirvlet ud i en Række spændende Oplevelser i Afrika, hvor han til Slut ved at udføre en rigtig Spejderdaad bliver kaa-ret til sit Folks Hovding.

En anden spændende Fortælling er »Tre Gan-ge gennem Flammerne«, der foregaar i en Kul-grube i det nordligste Norge.

»To Pionerer ved Pejse« er en interessant Samtale mellem Formændene for de to Korps, Grane og Ove Holm.

I Artiklen »Jul hos —« føres vi Juleaften rundt til Butiksfolk, Garderne, Postbudene, Te-lefondamerne, Hospitalerne m. m. m.

End ikke en Fortælling af Gunnar Gunnarsson savnes.

Heftet indeholder endnu flere gode Fortællin-ger og Artikler, en glimrende Præmieopgave og en Masse godt Stof for Ulveunger med farve-trykt Billedserie.

Den smukke Forside, som afbildes her, er teg-net af Axel Mathiesen.

Som I kan forstaa, er Heftet ogsaa i Aar et dejlig Juleblad, som enhver Spejder vil være tak-nemlig for at faa i Julegave.

»Spejder Jul« er ogsaa meget velegnet som Julegave til Familie og Venner, der endnu ikke er Spejdere.

Et godt Raad

Indsend allerede nu jeres Bestilling til Korps-kontoret. Sidste Aar blev hele Oplaget revet bort, og mange bestilte forgæves.

Udsalgsprisen er 1 Kr., hvoraf Troppen eller Patruljen selv faar 30 Øre til sin egen Kasse.

Der er saaledes noget at gøre for en Patrulje, der savner Penge i Kassen.

Med Spejderhilsen

Hmm

DER KOMMER EN DAG

Der kommer en Dag, da den gamle Spejder finder Brevet med Lilje, Vignet og det hele paa sit Skrivebord. »Kom med i Aar!« læser han. Han læner sig tilbage i Stolen og tænder sin Pibe, — og i Røgsløret stiger Minderne frem — om solbrændte Dage og sludfulde Nætter, om Røg fra Baalsteder og blafrende Telt dug — om alt, hvad der fyldte hans Drengenaar.

Og der kommer en Dag, da han trækker i sin gamle, falmende Uniform og pakker den Rygsæk, der gjorde alle »Felttogene« med. »Den, der engang har spist af Bliktallerkenen —«, siger han — og drager af Sted.

En regntung Morgen — Tirsdag d. 5. Juli Kl. 5 — kom jeg til Lejren ved Kalo Vig, og en regntung Nat — Natten mellem d. 8. og 9. — brød jeg op igen — og af de mellemliggende Dages Hændelser skal jeg her søge at tegne en Skitse, omend disse Hændelser endnu er friske og ikke har bundfældet sig i Erindringen i det rette Mindeperspektiv, der gør de muntre Foreteelser til humoristiske Perler og bader de smaa Tragedier i Taarestrømme.

I en Sommerlejr falder alle sociale Skillelinier — kun een opretholdes — Spørgsmaalet er: Hører man til Staben, eller hører man ikke til Staben? Dette »at høre til Staben« vil sige, at man har Lov til at gøre det, som de, der ikke hører til Staben, gør uden Lov. Iøvrigt er Stabens Stilling ingenlunde misundelsesværdig, idet den hovedsagelig bestaar af Folk med kraftig Skægvækst, og Skægplejen er et af Lejrsporrens allertungeste Problemer. Vi var 4 Stabsfolk med Grøde i Skægget — og vi skiftedes til at gaa til Barber — een om Dagen — saa havde vi til enhver Tid i det mindste eet Medlem af repræsentativt Ydre.

Den Dag, jeg kom til Lejren, var det vist Nordam, der var nybarberet — helt rørende at tænke paa, eftersom han i sin Tid var yngste Mand i min Patrulje. — Det var Hikens 1. Dag. Men det var først, da Gimmer og jeg om Aftenen skulde proviantere i Æbeltoft, at det gik op for mig, at en Hike er forbundet med Strabadser. Vi

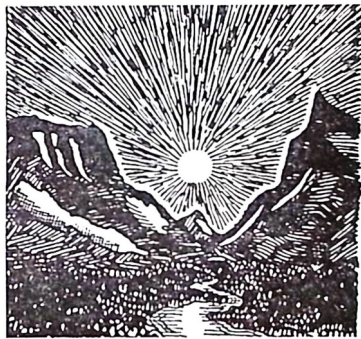

Prøver og Duelighedstegn i ny Udgave

er i Trykken og kan allerede
nu bestilles i

DEPOTET

Pris: Kr. 0.65

En Spejder

søger gerne nyt Terrain og ny Natur.
SVERIGE lokker med sine rige Muligheder og billige Rejser og Levnedsomkostninger. Brochurer, Kort og alle Oplysninger hos

SVENSKA STATSBANERS REJSEBUREAU
og øvrige Rejsebureauer

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

Spejdersignalhorn

Spejdertrommer

Landsknægttrommer

Alt Tilbehør

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Spejder:

Tag med i Rygsækken

Wolff & Arvé^s

MARMELADER

i Lommepakning

Sparer Smør - Erstatte Paalæg

Forlang dem hos Købmændene

Den fineste Mælk og Fløde leverer

Trifoliums Mælkforsyning

Al original aftappet Fløde, Sdmælk og Jerseymælk
stammer udelukkende fra Besætninger, der har be-
staaet Tuberkulinproven.

**Bestil ved Budene, som kommer i Kvarle-
ret, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)**

opkøbte samtlige bayerske Pølser i hele Byen og fik endda for faa, saa at vi maatte supplere dem med nogle tykke Tingester, der i Inderkredsen benævnes »Brokølser«. Det fortælles, at end ikke Hunden paa Majgaarden, hvor Troppen laa indkvarteret for Natten, gad æde dem. — »Corn Flakes« — de gode Købmænd i Æbeltoft vilde gerne sælge os alt andet — Havregryn og en Masse Gogl i Konserves — men »Corn Flakes« — nej. Det lykkedes dog ved Granskning af Byens Historie at konstatere, at for en halv Snes Aar siden blev der virkelig stillet »Corn Flakes« til Salg i Æbeltoft — dog uden synderligt Held, saaledes at Troppen nu kunde overtage »Mindesmærket« over en driftig Forretningsmands fejlslagne Forhaabninger. Drengene spiste det uden at kny. — Sent paa Aftenen, efter at Drengene havde holdt deres Pølsegilde og var gaaet til Ro, kunde den trætte og sultne Stab indtage deres beskedne Maaltid paa Hotel »Vigen«. Dog var Gimmer forinden blevet barberet — næste Dag var det min Tur.

Paa Hikens 2. Dag blev alle de unge Drengenhjarter knuste allerede fra Morgenstunden. Under Besøget i det siamesiske Museum blev Holdene vist rundt af en — efter sigende — ualmindelig fortryllende og ikke det mindste sammen-vokset Siameserpige. Et af Holdene angav da ogsaa i Rapporten, at hun havde været det mest interessante ved Musæet — mens de andre hyklede en grænselos Passion for nogle mærkelige Musikinstrumenter og Masker.

Der var vel ikke mange af os, der havde skænket det Faktum, at vi færdedes i Molboernes Land, en Tanke, før vi ved Knebel fandt en Vejviser med Relieffer af de mest udsøgt fjagede Molbohistorier. Reliefferne var opsat af Molboerne selv — det er jeg tilbøjelig til at kalde en paatrængende Dumhed.

Troppen har altid haft en Svagheit for raffineret Mad — og Middagen Dagen efter Hiken vil sikkert være et uforglemmeligt Minde for mange. Chokoladesuppe og Pandekager. Hvis ikke Gimmers mimiske Dialog med en Pandekage (saa stor som et Cyklehjul) havde været ubeskrivelig, vilde jeg have givet en Skildring af den her. — Det var en stærk Menu for følsomme Drengemaver, og endnu før Maaltidet var gaaet til Ende, maatte en Spejder af et ret omfattende Ydre bede om fri til en Skovtur, og da Tilladelsen var givet, styrtede han af Sted med en Fart, der vilde have gjort ham til sikker Vinder i Eftermiddagens 100 Meter-Løb, hvis han da havde kunnet yde den samme Præstation. Han vendte tilbage en halv Time senere med et forklaret Udtryk i Ansigtet.

Det var samme Eftermiddag, at »Pillerik« og

Knud startede Interessentskabet »Klø Svævebane«. Fra teknisk og juridisk sagkyndig Side var Foretagendet allerede fra Starten bleven betegnet som en Dødssejler, idet dels Halvdelen af Troppens Mandskab var nødvendigt for at holde Banen i Drift, dels havde Direktionen ikke sikret sig den fornødne Brugsret over den benyttede Grund. Virksomheden krakkede da ogsaa i Lobet af et Par Timer.

Om Natten kom saa den længe eftertragtede Natovelse. Troppen var tøret ind Kl. 22 — kun i Stabsteltet brændte en Flagermuslygte, og her sad de 5 sammensvorne og ventede paa, at Drengene skulde falde i Søvn. Børge paatog sig at lave Cacao for at udfylde Ventetiden. Imens gik Gimmer Mørkets Ærinder. Det var saa uheldigt, at en Spejder, som formedelst sine legemlige Kvalifikationer var udsat til at spille Rollen som »Bamme Madsvend« i Nattens Drama, og som derfor skulde purres ud før de øvrige, laa i Midten i et 3-Mandstelt. Da denne Spejder i Almindelighed efter Sengetid underholder hele Lejren med sin frejdige Drengestemme, havde man anset det for muligt denne Aften at internere ham i Materialteltet — tilsyneladende for at skaffe Nattero — men i Virkeligheden for at isolere ham med Hensigt paa den separate Vækning. Men netop denne Aften — (Gimmer stod paa Lur udenfor Teltet) — følte Drengen ingen Trang til at publicere sine skiftende Stemninger, saa Interneringsplanen gik i Lyset. — Børge havde som sagt paataget sig at lave Cacao, og han viste sig da ogsaa med et dampende Kogekar, hvis Indhold efter nærmere Syn og Skøn enstemmigt blev karakteriseret som »Overtrækschokolade«. Skönt vi tappert gik løs paa Substansen, var der dog nok ved en passende Fortynding, Cacao nok til de 12 Mand, der næste Dag forblev i Lejren.

Natovelsen hed — tro mod Stedets Tradition — »Fangen paa Klø«. Ved Øvelsens Begyndelse laa den danske Besætning paa Klø Slot — under Anførsel af Kommandant Poul Nord — med svulne Tunger og kiggede ned i Slottets tomme Brønd. Fangen, den svenske Konge, Gustav Vasa, laa bastet og bundet i Ruinen — iført trekantet Hat og Ingeniørstøvler — og var frygtelig ubarberet (Skægveksten var frembragt med en so-det Prop fra en Flaske Husholdningssaft). Han blev bevogtet af Slottets Kok »Bamme Madsvend«, som var bevæbnet med en Grydeske, der bar tydelige Spor af forømtalte Overtrækschokolade, hvilket i høj Grad forødsede Natten for Madsvenden. — Slottets Belejrer — en svensk Hærstyrke under Major Gimmerstjerna — havde med udsøgt Strategi opslaaet Hovedkvarter ved Kroen, hvilket dog var en tvivlsom Fordel

Vandre-støve

med dobb. impr. Saaler
og Filtrand. Vandtæt.

Nr. 34-36	19.50
„ 37-39	20.50
„ 42-47	23.50

Spejdersko

(efter Model af norsk Vandresko)

Fremstillet af smidigt og vandtæt
Juchtenlæder. Dobbelte Saaler —
En rummelig og stærk Sko

Nr. 35-39	18.50
„ 40-46	21.50

Det Danske Spejderkorps Depot

Friluftsliv-Magasinet

Skindergade 27, K.
Central 10,909 — 11,203

paa denne Tid af Døgnen, da Krofolkene trods den svenske Overmagt holdt sig de danske Lukningsbestemmelser efterretteligt. — En Skare danske Ryttere var paa Vej nordfra for at undersøge Slottet. —

Naar Begivenhederne denne Nat tog den Retning og Fart, som de gjorde, skyldtes det Madsvendens træske Sindelag. Ud fra en rent videnskabelig Betragtning var det fuldt forsvarligt af Kommandanten at sætte sin Lid til ham, da hans ydre Fremtoning repræsenterede den Legemstype, som ifølge Kretschmer betyder en jovial og aaben Indstilling. Men Madsvenden tog intet Hensyn til de kretschmerske Teorier. Om det var Svenskernes tilsyneladende valgte Position ved Kroen, der lokkede ham, vides ikke — — nok er, at han konspirerede paa det grusomste med Belejrerne. Det blev aftalt, at han skulde hænge en Flagermuslygte ud i et af Slottets Glasmuller, naar Tiden var moden til Angreb. Den svenske Angrebsplan gik iøvrigt ud paa, at Hovedstyrken skulde gaa over Landtangen til Slottet, mens en mindre Afdeling skulde vade over Slotsvigen og falde de belejrede i Ryggen. Ved Planlæggelsen havde Staben ventet sig meget af denne Vadning, som skulde være Øvelsens Clou. Vi havde tænkt os, at de tapre skulde kæmpe sig frem gennem de natsorte Bølger, bærende deres Klæder i oprakte Arme. Desværre blev det saa lavvandet, at det knapt naaede de mindste til Knæene, hvorfor Foretagendet mistede ikke saa lidt af sin heroiske Glans. Krigslisten mislykkedes iøvrigt, idet de belejrede unddrog sig Kamp, indtil Undsætningen naaede frem. Endelig da Dagen gryede, tændte de to Hæere sammen og efter en voldsom Kamp blev den svenske Styrke mejet ned til sidste Mand. Selv bærer jeg endnu ved højre Øje et lille Ar som Erindring om Kamptummen. — Under alle de nævnte, strategisk betydningsfulde Manøvrer var det imidlertid lykkedes Gustav Vasa og Madsvenden at snige sig bort. — Og Enden paa det hele blev — saadan som det altid sker efter et Slag — at begge Hærførere hver især proklamerede en glørværdig Sejr for deres Folk. — Hvorefter Stridskræfterne i skøn Forening vendte tilbage til Lejren i den graa Morgen.

Der kommer en Dag, da den gamle Spejder atter sidder ved sit Skrivebord. Høstvinden hvisker i Vildvinen ved hans Vindue — den hvisker om Sommeren, der nu tager Afsked — om de mange smaa Oplevelser — for andre synes de maaske kun at være Bagateller — men for os, der var med, skabte de Dage. —

København, den 30. August 1938.

Alf Elm-Larsen.

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou,

Fiolstræde 19, København K.

Tlf. PALæ 4526, Lokal 2.

SPEJDESPORT

for Førere og Røvere.

Redaktør: cand. mag. E. Fossum Hansen

Redaktionel Post til Korpskontoret.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 22, København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Mentergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

OPLAG ca. 9000

Annoncepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150.00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75.00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37.50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18.75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %

Farvetryk Specialtilbud

Udenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i Aug.
og Jan. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for
alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 22
København K. Telefon BYen 8630

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31